ŻYCIE GOSPODARCZE

Dwutygodnik poświęcony sprawom gospodarczym Polski Zachodniej

Organ Związku Fabrykantów Tow. zap. w Poznaniu.

Redakcja i Administracia: Rzeczypospolitej 1, II — telefon 25-95.

Redaktor przyjmuje w dni powszednie od godz. 11 — 1; Administracja od 9 — 3.

Poznań, dnia 1 maja 1935

Prenumerata wynosi: w kraju z przesyłką rocznie 20.— zł, półrocznie 10.— zł, kwartalnie 6.50 zł.

Numer pojedyńczy 1.— zł.

NR. 9 Wydawca: **Związek Fabrykantów Tow. zap. w Poznaniu** ROK 14

Otwarcie Targów Poznańskich.

Otwarcia tegorocznych Targów dokonał P. Min. Przem. i Handlu w otoczeniu P. Min. Komunikacji, Podsekr. Stanu Doleżała, Dyr. Departamentu Handlowego Sokołowskiego, Dyr. Departamentu Przemysłowego Kandla, Dyr. Gabinetu Ministra Patka, Naczelnika Wydziału Sągajłły, Dyr. Instytutu Eksportowego Turskiego, Dyr. Instytutu Badania Konjunktur Lipińskiego i innych. Pan Minister Przemysłu i Handlu razem z otoczeniem przybył do Poznania rannym pociągiem. O godzinie 8,30 był powitany na dworcu przez władze, pośród których zauważyliśmy Wojewodę Maruszewskiego, Wicewojewodę Kauckiego, Prezydenta Miasta Więckowskiego, wszystkich kierowników władz II instancji oraz Zarząd Targów.

Zarząd Targów zaprosił Panów Ministrów i wszystkich przybyłych do restauracji reprezentacyjnej na dworcu, gdzie spożyto wspólnie w gronie ca. 30 osób ranne śniadanie. O godzinie 9,30 Pan Minister z otoczeniem przeszedł piechotą z dworca do biura Administracji Targów, znajdującego się o 80 metrów od głównego dworca kolejowego i udał się do sali recepcyjnej Targów , w której już blisko 2000 osób oczekiwało uroczystego aktu otwarcia.

Wśród obecnych zauważyliśmy szereg gości z zagranicy, Komisarzy obcych państw, a mianowciie Francji, Niemiec, Brazylji, Hiszpanji, Palestyny, Jugosławji, Turcji, Czechosłowacji, Italji oraz przedstawicieli Senatu Gdańskiego. Obecni byli również Prezesowie Izb Przemysłowo - Handlowych z Ministrem Klarnerem na czele, Prezesowie Izb Rzemieślniczych z Prezesem Snopczyńskim na czele, oraz szereg prezesów Izb Rolniczych, Centralny Związek Przemysłu Polskiego był reprezentowany przez Prezesa Żychlińskiego, Prezesa Faltera i Prezesa Wierzbickiego.

Punktualnie o godzinie 9,30 Prezydent Więckowski wstąpił na trybunę udekorowaną kwiatami i wygłosił przemówienie programowe, które zostało w drodze radjowej przekazane na całą Polskę. Następnie Pan Minister Przemysłu i Handlu wygłosił przemówienie, zawierające szereg ciekawych przesłanek natury ogólnogospodarczej. W stosunku do Targów Poznańskich Pan Minister wyraził swoje całkowite uznanie dla kierunku ekonomicznego, w jakim Targi obecnie się rozwijają.

Następnie Pan Minister dokonał tradycyjnego przecięcia wstęgi, poczem nastąpiło zwiedzenie pawilonów, rozpoczynające się od lotnictwa, gdzie na stoisku Zrzeszenia Przemysłowców Lotniczych Pan Minister był powitany przez Prezesa Zrzeszenia. Na stoisku Francji Komisarz Stindre wygłosił krótkie przemówienie.

Następnie Pan Minister przeszedł do Pałacu Targowego, gdzie interesował się niezmiernie działem przemysłu ludowego, podkreślając poważne walory eksportowe, wynikające z transakcyj eksportowych zawartych za przyczynieniem Targów Poznańskich w drodze kompensacji z Targami Wrocławskiemi. Pan Minister podkreślił znaczenie działu wynalazków i działu reklamy, specjalnie interesując się gustownem i celowem ujęciem stoiska dydaktycznego. Następnie na stoisku Związku Narzędzi Prezes Piotrowski witał Pana Ministra, wręczając piękny dar. Na stoisku Związku Hut Pana Ministra witał Prezes Grodziecki.

W następnym dziale Pan Minister zatrzymał się dłużej, interesując się postępem fabryk ceramicznych.

Na stoisku Rzeszy Niemieckiej Pana Ministra witał Komisarz Rządu dr. Döring w otoczeniu szeregu dygnitarzy niemieckich. Ogromne stoisko Niemiec wywarło na zwiedzających bardzo dodatnie wrażenie. Następnie na stoisku Brazylji Pan Minister był witany przez Komisarza Pessoa, który skłonił Pana Ministra do spróbowania doskonałej kawy brazylijskiej w gustownie urządzonej probierni. Na stoisku Rządu Hiszpanji witał Pana Ministra Komisarz de Navasquez.

Zwiedziwszy następnie stoiska Turcji, Palestyny, Senatu Gdańska, Gdyni i Wolnego Portu oraz Jugosławji, Pan Minister przeszedł do działu Indyj Brytyjskich, gdzie go powitał Komisarz Sen. Gupta. Pan Minister interesował się wymianą handlową pomiędzy Indjami Brytyjskiemi i Polską, przyrzekając jak najdalej idące poparcie wszelkim przedłożeniom idącym w tym kierunku.

Następnie Pan Minister z otoczeniem przeszedł do działu rzemiosła, gdzie go witali Prezes Związku Izb Rzemieślniczych Snopczyński, Dyr. Związku Pułk. Sikorski, Prezes Rady Rzemiosła Zakrzewski oraz Dyr. Działu Ogólnopolskich Targów Rzemiosła Mjr. Kostecki. Pan Minister interesował się specjalnie możliwością hurtowych ofert oraz kwestją kredytów i wspólnego zakupu surowców, wyrażając uznanie Komitetowi za pracę w tych kierunkach.

W dalszym ciągu Pan Minister zwiedził dział włókiennictwa, wyrażając zdziwienie z powodu nieobecności na Targach licznych fabryk bielskich oraz Związku Włókienniczego R. P. i Bielskiej Konwencji Fabrykantów Sukna.

Przechodząc następnie do działu chemicznego, Pan Minister szczegółowo zwiedził kilkadziesiąt stoisk tego działu.

W dziale spożywczym interesował się Pan Minister specjalnie działem nasiennictwa i rolnym działem eksportowym oraz stoiskami konserw i Związku Bekoniarzy.

Następnie Pan Minister zwiedził pawilon, w którym się znajduje dział Czechosłowacji, gdzie go witał Komisarz Czechosłowacji P. Loret. W tej samej hali znajduje się dział instrumentów muzycznych i dział radjowy. Pan Minister specjalnie zauważył ogromne postępy, jakie obydwa te działy wykazały, ciesząc się z coraz to większego eksportu, jaki produkcja polska w dziale instrumentów muzycznych wykazuje. Ze zwiedzenia Targów przez Panów Ministrów sporządzono radjoreportaż, który był transmitowany na całą Polskę. Zwiedzenie Targów przez Panów Ministrów trwało zgórą 3½ godziny.

Opis Targów.

Tegoroczne Targi Poznańskie uderzają odmiennym zupełnie wyglądem od zeszłorocznych. Znacznie więcej jest dużych zbiorowych stoisk, bogato i gustownie dekorowanych. Dla studenta architektury dekoracyjnej tegoroczne Targi przedstawiają objekt niezwykłego zainteresowania, albowiem najlepsi w Polsce dekoratorzy z Warszawy, Śląska i Poznania ubiegają się o pierwszeństwo. Szereg obcych państw przysłało własnych dekoratorów.

Lotnictwo. W lotnictwie wspaniale prezentuje się ogromny dział lotnictwa polskiego zorganizowany przez Zrzeszenie Przemysłowców Lotniczych pod egidą M.

S. Wojsk. i Ministerstwa Komunikacji. Dział ten grupujący przeszło 40 wystawców obrazuje całokształt polskiej produkcji lotniczej zarówno w dziedzinie samolotów jak też i przemysłów pomocniczych. M. in. są wystawione Balon Kościuszko, który zdobył światowy rekord długości lotów w zawodach o puhar Benneta oraz zwycięzca Chalengu płatowiec R. W. D. 9. Pozatem wystawiono ostatnie produkcje wszystkich naszych fabryk samolotów. Osobny dział poświęcony jest szybowcom. Francja wystawia bojowy aparat Devoitine oraz drugi najszybszy lądowy aparat świata, rozwijający szybkość do 505 klm. na godzinę. Stoisko jest bardzo gustownie ujęte.

Dział radjowy zgrupował wszystkie polskie firmy aparatów radjowych, które pokazują najnowsze konstrukcje i najnowsze znacznie obniżone ceny. Pod tym względem technika polska stoi wysoko i szczególnie w dziedzinie głośników kroczymy w pierwszej linji światowej produkcji.

W dziale spożywczym po raz pierwszy zorganizowano **dział nasiennictwa eksportowego**, który wzbudził znaczne zainteresowanie zagranicą. Pozatem szereg nowych firm z działu konserw, kondensowanych zup, wreszcie importerzy herbaty, kawy, kakao i ogromny dział win, m. in. francuskie wina są wystawiane bezpośrednio przez najbardziej znane francuskie firmy.

W dziale chemicznym należy stwierdzić znacznie bardziej różnorodny pokaz jak w roku zeszłym. Nie brak tu żadnej większej firmy z tej dziedziny, dla której Targi są istotnem polem dla rozszerzenia zasięgu handlowego. W przyległej sali po raz pierwszy występuje ciekawy

dział bezpieczeństwa pracy, zorganizowany przez Instytut Spraw Społecznych przy pomocy Zarządu Targów. Dział ten ma przed sobą wdzięczne zadanie, albowiem w Polsce istnieje gotowy rynek dla tego rodzaju wyrobów ze względu na fakt wydawania rocznie przeszło 100 miljonów złotych na odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki, którym właśnie artykuły tego działu mają zapobiegać. Wyroby pokazywane, będące zaczątkiem polskiego przemysłu tego działu, oraz modele zagraniczne będą stanowiły niewątpliwie szereg nowych tematów pracy dla naszego przemysłu.

Westybul reprezentacyjny nigdy jeszcze nie był zajęty pod eksponaty. Tegoroczne Targi tak się rozszerzyły, że i ta hala została zużyta w całości na **dział konfekcji, galanterji i tekstyljów.** Aczkolwiek dział tekstylny nie jest reprezentacyjny, albowiem szereg wielkich firm tekstylnych wstrzymał się od obesłania Targów (to samo miało miejsce w roku bieżącym w Lipsku), jednakże dział ten jest prawie że 3 razy większy jak w roku zeszłym. Szczególnie bogato są reprezentowane urzadzenia wnętrz. Kilka łódzkich firm tekstylnych wystawiło ze zwykłym sobie bogactwem dekoracji i smakiem. Ogromna hala jest szczelnie wypełniona stoiskami i wygląda imponująco.

Ogólno - Polskie Targi Rzemiosła przedstawiają się **bez porównania poważniej, jak w roku zeszłym.** Dzielą się one na 65 sekcyj, co już samo wskazuje na ich rozmiar i znaczenie dla rzemiosła polskiego. Należy zauważyć, że Związek Izb Rzemieślniczych przeznaczył w 6 działach złote, srebrne i bronzowe medale oraz nagrody pieniężne dla najtańszych, najpiękniejszych, najekonomiczniejszych w użyciu i najlepszych w wykonaniu przedmiotów. Inowacja ta dała niespodziewanie wysoki poziom wytwórnictwa rzemieślniczego, które w całem tego słowa znaczeniu ubiega się o palmę pierwszeństwa z najwyższym poziomem fabrycznej produkcji. Są tu rzeczy piękne, a przytem tanie, zaczynając od mebli, a kończąc na obuwiu, Mamy tu kilkadziesiąt branż, które stanowią niezwykle ciekawy objekt zarówno dla eksportera jak i hurtownika.

W dziale państw zagranicznych na pierwszy plan występuje ogromne stoisko Rzeszy Niemieckiej, na którem 43 firmy reprezentują szczytową produkcję Niemiec i to w działach, które niewątpliwie w Niemczech są najbardziej rozwinięte, jak np. niektóre elektrotechniczne wyroby, optyka, farby, barwniki, niektóre maszyny, maszyny biurowe, porcelana itd. Stoisko jest bardzo piękne i bogato dekorowane i stanowi niezwykle estetyczną całość. Obok duże stoisko **Rządu Hiszpanji,** na którem umieszczono nietylko produkty eksportu płodów ziemi, lecz również eksportowe towary przemysłowe, o których istnieniu Polska wogóle nie wiedziała. Dalej duże stoisko **Italji.** Następnie ogromne i wspaniale dekorowane stoisko **Rządu Brazylji.** Stoiska brazylijskie zawsze są znane ze swoich pokazów kawy, tym razem jednakże szereg innych produktów jak np. włókna brazylijskie, herbata brazylijska, guma, oleje, bawełna itd. są pokazane w niezwykle pouczającej i pięknej formie. Zdaleka już nęci oko pawilon **Indyj Brytyjskich,** które swą niezwykłą formą wschodnią odcina się od nowoczesnych linji dekoracyj innych państw. Dalej pięknie rozwiązane architektonicznie stoiska **Palestyny i Jugosławji,** po drugiej stronie stoiska **Turcji, Senatu Gdańskiego** i polskich portów Gdyni i Gdańska.

Przechodząc do następnej hali widzimy duży dział **budownictwa** szczelnie zapełniony stoiskami firm produkujących wszelkie materjały budowlane, włączający najnowsze pod tym względem wynalazki. W okresie początkowym sezonu budowlanego budowniczowie, architekci i przyszli właściciele domów, jakie w bieżącym sezonie budowlanym powstaną, zainteresują się niewątpliwie tym działem. W następnej hali rzuca się w oczy ogromna rozmaitość **porcelany i szkła.** Firmy niemieckie, czeskie, austrjackie walczą o pierwszeństwo z polską wytwórczością, która prawie na całej linji już dopędziła wytwórnie zagraniczne. Zwiedzający z niewiarą spogląda na niektóre wyroby polskich fabryk, widząc piękne kształty i barwy, palone złota i palone srebra naszej rodzimej porcelany, widząc szkło, które w niczem nie różni się od szkła z Murano i czeskiego lub kryształów belgijskich.

Oddawna już **dział metalowy** na Targach Poznańskich nie widział takiego natłoku firm, jak tym razem

Przeszło 200 firm tego działu jest reprezentowanych w najpoważniejszy sposób na tegorocznych Targach. Nawet na Pewuce dział ten nie był tak bogato obesłany. Jest to niezbitym dowodem, że przemysł metalowy zaczyna odczuwać pewne oznaki odprężenia i że przedstawianie produkcji wzmaga tempo zakupów inwestycyjnych.

Przeważają tutaj stoiska zbiorowe Producentów Narzędzi, Producentów Rowerów, Związku Hut itp. Uderza rozmaitość i powaga stoisk, obrabiarek polskich, maszyn dla przemysłu drzewnego. Pomimo swoich ogromnych rozmiarów hala nie może pomieścic wszystkich stoisk, to też w następnej hali również dział ten jest uwzględniony. Widzimy tu niemieckie fabryki, które wystawiły maszyny w Polsce nieprodukowane z działu maszyn rzemieślniczych, specjalnych maszyn do obróbki drzewa i innych.

W Wieży Górnośląskiej znajduje się jak zwykle **salon samochodowy**, który pomimo trudności w imporcie samochodów jest dosyć bogato obesłany.

Wreszcie w Pałacu Targowym — hala 17 — znajduje się na parterze ogromny **dział urządzeń biurowych i papierniczy**, z którym się łączy po raz pierwszy na Targach organizowany **dział reklamy**. W dziale tym zwraca ogólną uwagę duże stoisko dydaktyczne. Dydaktyka reklamy jest ujęta nadwyraz ciekawie; naprzód jako rzut historyczny, następnie rozwój całej gamy środków reklamowych i ich użycie zarówno dla przemysłowca, jak i dla kupca hurtownika oraz dla detalisty. Próbne kalkulacje i kosztorysy nadają temu działowi wybitne piętno targowe, pomagając kupcowi i przemysłowcowi w jego pracy. W dziale reklamy widzimy szereg firm artykułów reklamowych, firm graficznych, prasy, reklamy neonowej, urządzeń okien wystawowych, czcionek, farb drukarskich itp., które składają się na ciekawą i pouczającą całość.

W **dziale wynalazków** po raz pierwszy w Polsce widzimy poważne ujęcie przedmiotu nie jako wystawę nowości fabrykowanych, które są reklamą fabryk i które znajdujemy na każdem stoisku na Targach, lecz jako dział nowości przedstawionych fabrykantom do wyboru i do zakupu. Przeszło 120 wynalazców przesortowanych z pośród blisko 2000 wystawia swoje wynalazki w znacznej części już opatentowane, inne zastrzeżone. Należy przytem pamiętać, że wystawienie na Targach Poznańskich upoważnia bez zastrzeżenia patentowego do 6-miesięcznej ochrony patentowej.

W tej samej hali widzimy bardzo bogaty i piękny **dział przemysłu ludowego**, który po raz pierwszy w Polsce również został skompletowany ze wszystkich środowisk przemysłu ludowego, a więc woj Tarnopolskiego, Stanisławowskiego, Wołynia, Wileńszczyzny, Łowicza itd. Jest to całokształt polskiego przemysłu ludowego, który via Targi Poznańskie wybija sobie okno na świat. Wreszcie w tej samej hali podziwiamy **dział fabryczny mebli**, który. dla niejednego będzie rewelacją cen i gustu. Na I. piętrze znajduje się sprzedaż detaliczna nowości patentowych, próbek towarów wystawianych gdzieindziej na stoiskach. Oprócz tego tamże znajduje się jeden z najciekawszych wynalazków, a mianowicie **kino trójwymiarowe**, które prostotą konstrukcji nadaje się do fabrykacji i niewątpliwie znajdzie jako wynalazek chętnego nabywcę.

Całość Targów Poznańskich istotnie przedstawia walory poważnego rynku handlowego, są one doroczną giełdą, na której każda większa wytwórnia w kraju przedstawia postępy swojej produkcji i dlatego Targi Poznańskie stają się z roku na rok coraz bardziej nieodzownem narzędziem handlu oraz płaszczyzną doświadczalną eksportu z jednej strony, a z drugiej strony ujawniają pojemność rynku polskiego na obce wytwórnictwo. Targi są znacznie bardziej ożywione, jak w roku zeszłym. Nietylko frekwencja wystawców jest wzmożona w dwójnasób, lecz również zwiedzających jest o wiele więcej. W pierwszym dniu Targów ogromne tłumy przewinęły się przez 17 hal szczelnie wypełnionych eksponatami, Te 20 kilka tysięcy osób, które zwiedziły Targi w pierwszym dniu, rozniosą do wszystkich zakątków Polski wieść o tem, że tegoroczne Targi nie miały sobie równych w Polsce.

Ogłoszenie ustawy konstytucyjnej.

W Dzienniku Ustaw Nr. 30 z dnia 24 kwietnia br. ogłoszona została ustawa konstytucyjna z dnia 23 kwietnia 1935 r. zmieniająca ustawę konstytucyjną z dnia 17 marca 1921 r. Równocześnie z dniem 24 kwietnia postanowienia nowej Konstytucji poczęły obowiązywać.

Z Walnego Zebrania Związku Fabrykantów.

W dniu 29 kwietnia br. odbyło się na sali Koła Towarzyskiego („Bazar"), Doroczne Walne Zebranie Związku Fabrykantów w Poznaniu. W zastępstwie bawiącego na kuracji p. prez. S. Samulskiego przewodniczył zebraniu wiceprezes Związku p. Fr. Maciejewski. Na wniosek zebranych zmieniono kolejność porządku obrad i sprawozdanie z czynności Związku za rok 1934 przełożono na koniec zebrania.

Przechodząc do kolejnego wyczerpania porządku obrad udzielił p. przewodniczący głosu dyr. Związku p. Łyczywkowi, który złożył sprawozdanie kasowe Związku i organu prasowego pt. „Życie Gospodarcze". Bilans Związku zamyka się na dzień 31. XII. 1934 po obu stronach sumą 29.449,— zł, zaś rachunek zysków i strat za rok 1934 — sumą 54.388,37 zł. Bilans organu prasowego „Życie Gospodarcze" zamyka się po obu stronach sumą 3023,15 zł a rachunek zysków i strat sumą 6.083,13 zł. Do poszczególnych pozycyj bilansowych oraz pozycyj rachunku zysków i strat udzielił p. dyr. Łyczywek szczegółowych wyjaśnień, przyczem podkreślił dobre rezultaty osągnięte w gospodarce finansowej czasopisma związkowego „Życie Gospodarcze".

Z kolei członek Komisji Rewizyjnej p. Inż. Sławiński odczytał protokół tejże Komisji wnosząc jej imieniem o absolutorjum dla Zarządu i Rady. Jednomyślną uchwałą zebranie udzieliło pokwitowania organom Związku z gospodarki finansowej.

Przedłożony budżet na rok 1935, wyrażający się tak po stronie wydatków jakoteż po stronie dochodów sumą 39.590,— zł przyjęto jednogłośnie. W dyskusji podkreślono całkowitą realność budżetu, jego niewysoką cyfrę w stosunku do ogromu prac Związku, oraz daleko idące obniżenie i kompresje w porównaniu z budżetami poprzednich lat.

W łączności z przypadającem w miesiącu wrześniu bieżącego roku 25-leciem istnienia Związku Fabrykantów i projektowanemi uroczystościami Jubileuszowemi, które pociągną za sobą pewne nadzwyczajne wydatki uchwaliło Walne Zebranie zgodnie z wnioskiem Rady Związku, upoważnić Zarząd do naruszenia funduszu rezerwowego w wysokości 2,5—3 tys. złotych.

Z kolei zarządzono wybory władz Związku. Na przeciąg lat trzech jednomyślnie wybrano ponownie Prezydjum Związku w osobach: p. Seweryn Samulski — prezes oraz wiceprezesi pp.: Franciszek Maciejewski i konsul Ignacy Niedbał.

Na przeciąg jednego roku jednomyślnie wybrano ponownie członków Rady Związku w składzie pp.: B. Bystrzyckiego, Z. Ciesielczyka, dyr. Fabrowskiego, dyr. Granzowa, prez. B. Kasprowicza, Edw. Kręglewskiego, dyr. J. Kuglina, Fr. Malinowskiego, dyr. M. Nowaka, Dr. J. Piotrowskiego, Dr. M. Skornego, Inż. J. Sztarka, Prez. Wł. Stopę, Dr. St. Waschko, St. Zapłatę, Henryka Żaka oraz po raz pierwszy p. Inż. O. Grzymałowskiego.

Nadto w skład Rady Związku wchodzą z urzędu przewodniczący Sekcyj Branżowych pp.: J. Drewniak, Prof. Dr. Flatau, Inż. A. Jezierski, dyr. St. Miądowicz, Arch. St. Mieczkowski i dyr. W. Wawrzyniak.

Do Komisji Rewizyjnej ponownie wybrano pp.: dyr. K. Lewickiego, Inż. Sławińskiego i St. Stempniewicza.

W ten sposób została wyczerpana formalna część porządku obrad i p. przewodniczący udzielił głosu p. dyr. Łyczywkowi, który przystąpił do wygłoszenia sprawozdania z czynności Związku za rok 1934.

W obszernym referacie scharakteryzował p. Łyczywek nasamprzód przebieg sytuacji gospodarczej w roku 1934, dał następnie pogląd najważniejszych ustaw i rozporządzeń z dziedziny gospodarczej, wydanych w tym czasie, poczem przeszedł do właściwego tematu, omówienia działalności Związku w r. 1934.

Z wygłoszonego sprawozdania wynika, że na wszystkich odcinkach praca Związku była niezwykle ożywioną, że wszędzie rozwijał Związek swą niestrudzoną działalność, i czy to chodziło o sprawy ogólno - gospodarcze przemysłu, czy o poruczone Związkowi indywidualne sprawy członków, wszędzie i zawsze bronił Związek zawodowych interesów przemysłu, występował z inicjatywą, pomocą i radą. Nie ustawał Związek w swej ciężkiej i odpowiedzialnej pracy, gdy chodziło o opinjowanie tak licznych i różnorodnych projektów ustawodawczych, pracował we wszystkich dziedzinach gospodarczych, wynosząc zawsze interes ogólno - gospodarczy ponad interes jednostki czy grupy. Ożywioną była bardzo współpraca z innemi pokrewnemi organizacjami, a zwłaszcza instytucjami samorządu gospodarczego z Izbą Przemysłowo - Handlową w Poznaniu na czele. Przeprowadzeniem wyborów do tutejszej Izby Przemysłowo - Handlowej w przemyśle zajął się również Związek Fabrykantów. Wydatną była także praca Związku podejmowana imieniem poszczególnych członków na terenie różnych władz i instytucyj publicznych, a frekwencja w dziale porad i informacyj była jak zawsze bardzo wysoką. Niemniej ożywioną była i działalność sekcyj branżowych. Zwłaszcza niektóre sekcje pracowały bardzo intensywnie. Poziom wydawanego już od 13-tu lat dla członków bezpłatnego czasopisma, starał się Związek w dalszym ciągu podnieść.

Wkońcu zapowiedział p. Łyczywek wydanie przez Związek obszernego sprawozdania drukiem, które tym razem ukaże się w miesiącu wrześniu w jubileuszowem wydaniu z racji 25-lecia istnienia Związku. Sprawozdanie swe zakończył p. dyr. Łyczywek apelem o dalsze organizowanie się niezrzeszonego jeszcze przemysłu pod egidą Związku.

Obszerne przemówienie p. Łyczywka zebrani nagrodzili oklaskami, poczem p. prezes Maciejewski wyraził uznanie i podziękowanie dla biura Związku za jego owocną oraz niestrudzoną pracę, i wygłoszony referat w części dotyczącej sytuacji gospodarczej uzupełnił kilkoma ciekawemi cyframi statystycznemi.

W ostatnim punkcie porządku obrad: „Wolne głosy" przemawiali pp.: prez. Maciejewski, dyr. Łyczywek, dyr. Nowak i mgr. Peda, przyczem p. Maciejewski apelował w szczególności o poparcie akcji budowy „Domu Żołnierza" w Poznaniu, a p. dyr. Łyczywek o wydatną subskrybcję przez sfery przemysłowe Pożyczki Inwestycyjnej oraz o udzielenie poparcia zainicjowanej przez Min. Przemysłu i Handlu akcji t. zw. „Przysposobienia Gospodarczego" młodzieży. Poważne obrady zamknął p. przewodniczący o godz. 19-tej.

Skarbowość.

Ulgi w spłacie zaległości podatkowych.

W wykonaniu ustawy o spłacie zaległości podatkowych, ustalonych brzmieniem ustawy z dnia 26. 3. 1935 Nr. 29 Dziennika Ustaw przyniósł Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 kwietnia 1935 roku o ulgach w spłacie zaległości podatkowych. Zgodnie z powyższem Rozporządzeniem, które weszło w życie z dniem ogłoszenia, przepisy, o ulgach stosują się do zaległości w podatkach gruntowym, przemysłowym od obrotu, dochodowym (dział I., tj. z pominięciem uposażeń pracowniczych), od nieruchomości, od lokali, od placów budowlanych i wojskowym wraz z dodatkami państwowemi i samorządowemi. Ulgi polegać będą na częściowem umorzeniu względnie odroczeniu zaległości. W szczególności umorzeniu ulegają zaległości z okresu z przed 1 kwietnia 1933 roku dla tych płatników, którzy w roku 1934/35 uiścili conajmniej równowartość przypisanego im w tym roku podatku, tj. ogólnej sumy wymierzonego podatku łącznie z dodatkami, zmniejszonemi o dokonane odpisy, dotyczące tego wymiaru. W wypadku, gdy ogólna suma zaległości w tym podatku, wyprowadzona na dzień 31 marca 1935 r. w porównaniu z ogólną sumą zaległości wyprowadzoną na dzień 31 marca 1933 r. nie uległa zwiększeniu lub zmniejszyła się nie więcej niż o 25 proc. umorzeniu ulega połowa zaległości z okresu przed 1 kwietnia 1933 roku; — jeśli suma tych zaległości we wspomnianych okresach 31. 3. 1935 r. oraz 31. 3. 1933 r. zmniejszyła się więcej niż o 25 proc., umorzeniu ulegają wszystkie zaległości z okresu przed 1 kwietnia 1933 r. Płatnikowi, któremu w roku budżetowym 1934/35 nie przypisano podatku, a który jednak posiada w tym podatku zaległości, pochodzące z okresu przed 1 kwietnia 1933 r., umarza się je na zasadach analogicznych do wyłuszczonych powyżej.

Jeżeli zaległości w podatkach z okresu przed 1 kwietnia 1933 w myśl zasad powyższych nie ulegają umorzeniu, bądź też pochodzą z roku 1933/34, odracza się je do dnia 31 marca 1938 roku pod warunkiem jednak, że płatnik w roku 1934/35 uiścił równowartość przypisanego mu w tym roku podatku i do roku budżetowego 1937/38 będzie uiszczał dobrowolnie przypisywany mu podatek. Niedopełnienie tych warunków powoduje natychmiastową wymagalność odraczalnej zaległości. Wpłaty na poczet odroczonych zaległości spowodować mają ich pokrycie w stosunku 250% każdorazowej wpłaty w roku budżetowym 1935/36, 200% w roku 1936/37 oraz 150% w roku budżetowym 1937/38, przyczem mogą być dokonywane obligacjami 6 proc. pożyczki wewnętrznej (Narodowej) oraz pożyczki konwersyjnej z 1934 roku. Niezależnie od powyższych ulg Rozporządzenie przyznaje umorzenie 10 proc. zaległości odroczonych w myśl powyższych przepisów tym wszystkim płatnikom, którzy uiszczą w r. 1934/35 przypisany im w tym roku podatek, albo w r. 1934/35 równowartość oraz uiszczą w terminie do dnia 31 marca 1936 r. zaległości powstałe w tym podatku w roku budżetowym 1934/35. Procent umorzenia zaległości odroczonych wzrastać ma progresywnie w następnych latach budżetowych do 25 proc. w roku 1937/38. Rozporządzenie ponadto przewiduje uregulowanie spraw odsetek i odsetek ulgowych oraz ułatwienia w korzystaniu ulg dla tych płatników, którzy jakkolwiek nie uiszczą równowartości podatku przypisanego im w r. 1934/35, pokryją jednak brakującą różnicę do dnia 1 czerwca 1935 r. Jak wiadomo, istniała dotychczas kategorja przepisów, które częściowo unormowały już sprawę zaległości. W odniesieniu do przywilejów, płynących z tych przepisów nowe rozporządzenie stanowi, że przepisy jego stosowane będą tylko do tych płatników, którzy zrezygnują z dotychczasowych ulg i o rezygnacji tej zawiadomią władzę skarbową do 15 maja 1935 roku. Podkreślić należy, że Rozporządzenie wydane ostatnio nie nosi charakteru generalnego, co zaważy niewątpliwie na technice jego wykonania jak i na jego skutkach gospodarczych.

W związku z powyższem rozporządzeniem ukazał się w Nr. 11 Dziennika Urz. Ministerstwa Skarbu wyjaśniający obszerny okólnik.

Ważna ulga w sprawie świadectw przemysłowych przedsiębiorstw budowlanych w r. 1935.

W dniu 11 kwietnia 1935 r. został wydany okólnik Min. Skarbu Nr. D. V. 44217/4/34, który zezwala bez składania podań na prowadzenie w 1935 roku **przedsiębiorstw budowlanych, prowadzących prawidłowe księgi handlowe,** na podstawie świadectw przemysłowych kategorji odpowiadającej nie ogólnej, tj. największej (§ 61 rozporządzenia wykonawczego do powyższej ustawy), lecz **średniej rocznej liczbie zatrudnionych robotników.**

Uwalnianie od odpowiedzialności karnej w sprawach o przestępstwa podatkowe.

W Nr. 26 „Dziennika Ustaw" z 13 kwietnia ogłoszona została ustawa o uwolnieniu od odpowiedzialności karnej w sprawach o przestępstwa podatkowe. O projekcie tej ustawy pisaliśmy już szeroko w Nr. 6 „Życia Gospodarczego" z dnia 15 marca br.. Ustawa zwalnia od odpowiedzialności karnej sprawców w całym szeregu wypadków wykroczeń podatkowych, przewidzianych w Ordynacji Podatkowej a także sprawców występków przewidzianych w artykułach 187, 189, 280 i 281 kodeksu karnego. Sprawcy zostaną uwolnieni od odpowiedzialności, gdy zawiadomią właściwą władzę skarbową w ciągu 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy o dokonanem wykroczeniu lub występku. Wymiar uszczuplonego podatku zostanie dokonany za cały

czas ubiegły, lecz nie więcej niż za trzy lata podatkowe, bezpośrednio poprzedzające rok podatkowy 1935, przyczem fakt popełnienia wykroczenia podatkowego lub występku nie wpływa na wysokość i sposób obliczania podatku.

Scalony podatek przemysłowy.

W Dzienniku Ustaw Nr. 31 ukazało się rozporządzenie Min. Skarbu wydane w porozumieniu z Min. Przemysłu i Handlu w sprawie poboru scalonego podatku przemysłowego od obrotów piwem, napojami winnemi, wódkami gatunkowemi, octem, kwasem octowym itd. Do rozporządzenia załączona jest tabela zawierająca wykaz artykułów, podlegających scalonemu podatkowi przemysłowemu oraz stawki tego podatku.

Co winny zawierać podstawy wymiaru?

Ministerstwo Skarbu okólnikiem z dnia 31. I. 1935 L. D. V. 1689/1/4 wyjaśniło, że na pisemną prośbę udzielenia podstawy wymiaru, winna władza wymiarowa podać do wiadomości płatnika materjały i dane liczbowe, znajdujące się w arkuszu wymiarowym płatnika, na których bezpośrednio opiera się obliczenie podstawy wymiaru podatku, np. ustaloną w drodze lustracji wartość remanentu towarów, zastosowany przy wymiarze mnożnik, sumę obrotu, ustalonego na jednego robotnika itp.

Zmiana przepisów o opłatach stemplowych

W Nr. 27 „Dziennika Ustaw" ogłoszona została ustawa w sprawie zmiany przepisów o opłatach stemplowych. Ustawa ta wprowadza szereg zmian oraz ulg w zakresie opłat stemplowych. W pierwszym rzędzie ważne ulgi dotyczą finansowania eksportu oraz poboru opłat stemplowych od pism stwierdzających czynności prawne, związane z portami Polskiego Obszaru Celnego. Tak więc Minister Skarbu władny jest obniżyć opłaty stemplowe od weksli sporządzanych w związku z finansowaniem eksportu lub zupełnie zwolnić takie weksle od opłaty. Dalej mogą być zwolnione od opłaty stemplowej dokumenty przewozowe dotyczące przesyłek z portów polskich do stacyj kolejowych zagranicznych, o ile przesyłki te nadeszły do portów drogą morską.

Sprawy socjalne.

Zaległe składki ubezpieczeniowe można spłacać obligacjami Pożyczki Narodowej.

W „Dzienniku Urzędowym Min. Opieki Społecznej" Nr. 4 opublikowane zostało zarządzenie Ministra Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu, postanawiające:

§ 1. Zezwala się na przyjmowanie aż do odwołania od pracodawców obligacyj 6% Pożyczki Narodowej na spłatę zaległych składek na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu i Ubezpieczalni Społecznych na zasadach, określonych w dalszych paragrafach omawianego zarządzenia.

§ 2. Za zaległe składki w rozumieniu omawianego rozporządzenia uważa się składki wraz z oprocentowaniem zwłoki na rzecz wyżej wymienionych instytucyj, o ile termin uiszczenia tych należności upłynął przed dniem 1 stycznia 1934 r.

Według § 3, przyjęcie obligacyj jest dopuszczalne od pierwonabywcy lub osób, które są w posiadaniu obligacyj 6% Pożyczki Narodowej, na zasadzie przelewów, dokonanych za zezwoleniem Komisarza Generalnego P. N. Według § 4, kurs nabycia obligacyj ustalony został na 96 za 100 zł nominalnej wartości.

Według § 7, zarządzenie weszło w życie z dniem 20 marca rb.

Komunikat Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy.

Wojewódzkie Biuro Funduszu Pracy podaje do wiadomości, że na podstawie Rozp. Min. Opieki Społ. z dnia 26. III. 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23 z dnia 31. III. 1935 r. poz. 152) wszelkie czynności w zakresie publicznego pośrednictwa pracy wykonuje, za wyjątkiem opłat za pośrednictwo służby domowej, **bezpłatnie.**

Z uwagi na to, uprasza Biuro P. P. pracodawców o zgłaszanie wszystkich wolnych miejsc dla pracowników w Wojewódzkiem Biurze Funduszu Pracy Dział Pośrednictwa Pracy w Poznaniu, ul. Stef. Czarnieckiego 9, telefony 64-27, 69-56 i 74-27, względnie w terytorjalnych Ekspozyturach tego Biura: w Bydgoszczy tel. 20-75 w Gnieźnie tel. 435 i w Ostrowie tel. 82 i w Instytucjach Zastępczych przy Wydziałach Powiatowych.

Wojewódzkie Biuro Funduszu Pracy, mając w ewidencji dużą liczbę odpowiednich pracowników fizycznych i umysłowych, będzie starało się pod każdym względem P. P. pracodawców zadowolić.

Zapotrzebowanie na pracowników może być zgłoszone ustnie, pisemnie lub telefonicznie.

Jednocześnie Wojewódzkie Biuro Funduszu Pracy w Poznaniu zwraca uwagę na środki prawne — grzywna do 3.000 zł — stosowana w drodze postępowania administracyjnego, w wypadkach niezgłoszenia wolnych miejsc i przyjętych pracowników.

Nie każda przerwa w pracy jest urlopem.

Art. 29 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o umowie o pracę pracowników umysłowych zastrzega jak wiadomo, że pracownikowi nie można wymówić pracy w czasie, gdy przebywa on na urlopie, albo gdy jest wskutek choroby zwolniony od pracy. Na tle tego przepisu powstał spór, czy każda przerwa w pracy jest urlopem. W konkretnym wypadku chodziło o to, że pracownikowi doręczono wypowiedzenie pracy w dniu, kiedy nie wykonywał swej pracy, ponieważ był na pogrzebie swego krewnego, o czem zawiadomił swego pracodawcę.

Sąd Najwyższy wyjaśnił, że tej przerwy w pracy nie można poczytywać za urlop, albowiem pod pojęcie urlopu nie może podpadać każda przerwa w pracy wywołana stosunkami osobistemi pracownika, lecz jedynie urlop umówiony lub urlop w ustawowem tego słowa znaczeniu, a więc w znaczeniu ustawy o urlopach.

Zawiadomienie o przerwie w pracy, wysłane w konkretnym wypadku przez pracownika nie dotyczy żadnej z tych okoliczności, o których mówi art. 29 rozporządzenia o umowie o pracę (choroba, urlop ustawowy). Sąd Najwyższy podkreślił również w swojem orzeczeniu, że pracownik, o którego w danej sprawie chodziło nie udowodnił, aby został mu udzielony urlop, względnie zwolnienie od pracy przez samego pracodawcę. Ta okoliczność przemawia zdaniem Sądu również na korzyść pracodawcy, który nie może być po-

zbawiony prawa wypowiedzenia umowy o pracę tylko z tego powodu, że pracownik wskutek osobistych okoliczności nie stawił się pewnego dnia do pracy. (Orzeczenie S. N. w sprawie Nr. I. C. 53/54).

Opłata za urlop w razie zwolnienia pracownika.

(Z orzeczenia S. N. Izba Cyw. 11. IV. 1934 r. L. C. I 2790/33).

Zwolnienie pracownika w końcu roku kalendarzowego z jednoczesną wypłatą wynagrodzenia za okres wypowiedzenia, obejmujący i część roku następnego, nie uprawnia pracownika do żądania wynagrodzenia za urlop w roku, w którym on już nie był zatrudniony u swego pracodawcy.

Stosowanie zwyczaju w umowach o pracę pracowników umysłowych.

Zasada prawna. W myśl art. 8 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników (Dz. U. poz. 323) w związku z art. 10 u. p. c. sąd władny jest stosować zwyczaj nietylko co do rodzaju i zakresu obowiązków i wynagrodzenia, lecz i co do terminów trwania umowy w tym wypadku, gdy zawarta umowa nie daje dostatecznej podstawy do rozstrzygnięcia powstałego sporu.

Orzeczenie Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dn. 29 sierpnia 1934 r. N. C. I. 599/34.

Z uzasadnienia:

Art. 8 rozporządzenia Prezydenta R. P. o umowie o pracę pracowników umysłowych nie może być komentowany w ten sposób, aby sąd nie miał prawa oprzeć się na istniejącym zwyczaju co do terminów trwania umów w tym przypadku, gdy zawarta umowa nie daje dostatecznej podstawy do rozstrzygnięcia powstałego sporu; wypływa to z art. 101 u. p. c., który zezwala sądowi kierować się zwyczajem zarówno wtedy, kiedy stosowanie zwyczaju jest wyraźnie przewidziane przez ustawę, jak i w przypadkach wyraźnie nieprzewidzianych.

Zawieranie umów terminowych o pracę pracowników umysłowych.

Zasada prawna. Rozporządzenie Prezydenta R. P. z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych (Dz. U. poz. 323), zezwalające z mocy p. 3 art. 5 na zawieranie umów na termin określony, nie zawiera postanowień, któreby zabraniały powtarzania takich umów.

Orzeczenie Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dn. 6 czerwca 1934 r. N. C. I. 138/34.

Z uzasadnienia:

Fakt zawierania kilkunastu oddzielnych umów, a to każdej przeciętnie na około 2 tygodnie, nie uzasadnia jeszcze wniosku, jakoby umowy te zawarto celem obejścia przepisów rozporządzenia Prezydenta R. P. poz. 323 Dz. U. z 1928 r. na szkodę pracownika.

Zmiana warunków pracy w czasie trwania umowy.

(Z orzeczenia S. N. Izba Cyw. 11. IV. 1934 r. L. C. I. 2790/33).

Przepisy rozp. Prez. Rzplitej z 16. III. 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych (Dz. U. Nr. 35, poz. 323) nie zabraniają zmiany warunków umowy o pracę podczas trwania stosunku pracy za wzajemną zgodą stron; jeżeli zatem pracownik zaniechał żądania niezwłocznego rozwiązania umowy z powodu zmniejszenia mu pensji oraz zgodził się pobierać nadal zmniejszoną pensję i pracować na nowych warunkach, to warunki te winny mieć dla niego obowiązujące znaczenie.

Wypowiedzenie robotnikowi na termin dłuższy niż dwa tygodnie

Z orzeczenia Sądu Najwyższego Izby Cywilnej z dnia 10 sierpnia 1934 r. L. C. II 783/34.

Wypowiedzenie robotnikowi umowy o pracę jest ważne, chociażby termin dokonanego wypowiedzenia był dłuższy, niż dwa tygodnie.

Handel zagraniczny.

Spis firm Brytyjskich, które chcą importować towary z Polski.

Berety — Polish & British Overseas Corp. Moorgate Hall, London E. C. 2.

Czapki — Polish & British Overseas Corp. Moorgate Hall, London E. C. 2.

Drewniane gospodarskie sprzęty — Polish & British Overseas Corp. Moorgate Hall, London E. C. 2.

Gumowe obcasy, podeszwy — Przedstawiciel Federation of British Industries.

Jagody suszone (tarnina) — zapytywała „London Chamber of Commerce".

Krzesła — zapytywała „The London Chamber of Commerce".

Meble gięte — Gilbert J. Mc. Caul & Co. Ltd 9 Bishofsgate, London E. C. 2.

Meble kuchenne — zapytywała The London Chamber of Commerce.

Odzież wszelkiego rodzaju — Polish & British Overseas Corp. Moorgate Hall, London E. C. 2.

Ogórki w konserwach — Polish & British Overseas Corp. Moorgate Hall, London E. C. 2.

Siarczan miedzi — Polish & British Overseas Corp. Moorgate Hall, London E. C. 2.

Sole potasowe — Polish & British Overseas Corp. Moorgate Hall, London E. C. 2.

Szczecina — Polish & British Overseas Corp. Moorgate Hall London E. C. 2.

Szynki w puszkach — zapytywała London Chamber of Commerce.

Ubrania męskie i robotnicze (Overalls) — Polish & British Overseas Corp. Moorgate Hall, London E. C. 2.

Wyroby aluminjowe — Polish & British Overseas Corp. Moorgate Hall, London E. C. 2.

Zameczki błyskawiczne — zapytywała London Chamber of Commerce.

Komunikat Izby Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu w sprawie wprowadzenia nowych formularzy podaniowych.

Niniejszem Izba zawiadamia, iż z dniem 1 maja br. wprowadzone zostaną nowe formularze podaniowe o pozwolenie przywozu towarów reglamentowanych.

Wzór formularzy został opracowany przez Centralną Komisję Przywozową w porozumieniu z wszystkiemi organizacjami opinjodawczemi. Formularze zaopatrzone będą w talony, na których Centralna Komisja wypisze swą decyzję i wysokość przydziału przyznanego na podanie petenta, zwracając talon ten Izbie. W ten sposób importerzy będą mogli być powiadomieni w krótkim czasie, jak zostały załatwione podania przez nich składane.

W związku z przyjęciem nowych formularzy podaniowych ustalono co następuje:

1. Wszystkie podania, napływające odtąd na nowych formularzach podaniowych będą załatwiane za zaliczeniem bez względu na wysokość przydziału. Petent, który nie ma zamiaru wykupić zaliczenia na mniejszą ilość niż opiewa zapotrzebowanie, winien o tem uczynić na podaniu odpowiednią wzmiankę (podać równocześnie minimum przydziału).

2. W wyjątkowych wypadkach petent może na podaniu zaznaczyć, że wnosi o załatwienie podania nie w trybie zaliczeniowym, wymaga to jednak specjalnego uzasadnienia.

3. Stare blankiety podaniowe mogą być używane najpóźniej do dnia 1 maja br., z tem, że w tym wypadku o ile petent nie prosi o zaliczenie, podania takie będą załatwiane w starym trybie. Gdyby do Centralnej Komisji Przywozowej napływały przypadkowo jeszcze i po 1 maja br. stare blankiety podaniowe, będą one załatwiane w nowym trybie tj. pozwolenie będzie wysłane za zaliczeniem pocztowem.

4. Artykuły obciążone opłatami na rachunek oraz załatwiane w trybie kompensacyjnym lub clearingowym narazie nie podlegają zaliczeniom pocztowym.

Różne.

Plenarne Zebranie Izby Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu.

Plenarne zebranie Izby Przemysłowo - Handlowej w Poznaniu odbędzie się dnia 2 maja br (czwartek) o godzinie 16,30 na wielkiej sali posiedzeń Izby.

Sprawa zmiany taryfy opłat P. K. O. w związku z obrotem czekowym.

W łonie samorządu gospodarczego skrystalizowała się ostatnio myśl, iż zachodziłaby potrzeba przywrócenia pierwotnej taryfy opłat w obrocie czekowym PKO., gdyż nowa taryfa z 1. 10. 1934 r. nie osiąga przyświecającego jej celu dydaktycznego, jakim jest zwiększenie przelewów, natomiast dość ujemnie odbija się na obrocie pieniężnym.

Zróżniczkowanie owej taryfy połączone z podwyższeniem opłat przekazowych w warunkach obecnych stanowi dodatkowe obciążenie produkcji i obrotu, gdyż odbiorcy przeważnie nie chcą ponosić kosztów opłat i bądźto zgóry, bądź też przy rozliczeniach potrącają je w pełnej wysokości. Pozatem nowy system opłat częściowo przyczynia się do uwstecznienia metody rozliczeń, gdyż część firm pragnąc uniknąć obciążenia opłatami odracza regulację aż do czasu osobistego przyjazdu ich przedstawicieli do miejscowości dostawcy. Oczywista, iż podobne nastawienie w skutkach swoich równoznaczne jest z częściowem opóźnieniem wpływów należnych z tytułu dostaw towarowych. Ponadto faktem jest, iż opłaty wprowadzone za wypłaty czeków kasowych godzą dość silnie w klientelę uboższą, która zmuszona jest podejmować gotówkę przy kasie i równowartości czeku gotówkowego nie przelewa na konto czekowe.

Możliwości wprowadzenia rozszerzonych godzin urzędowania urzędów pocztowych.

W toku studjów nad możliwością wprowadzenia rozszerzonych godzin urzędowania Urzędów Pocztowych w dziale nadawczym przekazów pocztowych i paczek w tych miejscowościach, w których stosunki tego wymagają dla ułatwienia sferom gospodarczym załatwiania swych interesów pocztowych po godzinach zamknięcia przedsiębiorstw upraszamy o wypowiedzenie się, w jakich miejscowościach taka inowacja byłaby pożądna.

Tego rodzaju rozszerzenie godzin pocztowych mogłoby mieć miejsce raczej wyjątkowo w miejscowościach większych i tylko tam, gdzie mogłoby się to stać bez powiększenia kosztów dla Zarządu Pocztowego.

W niektórych miejscowościach, mogłoby to przedłużenie nastąpić za równoczesnem wprowadzeniem dodatkowych opłat taryfowych przy nadawaniu przekazów i paczek w tych późniejszych godzinach.

W związku z powyższem upraszamy o bezzwłoczne wymienienie miejscowości, które potrzebują tego rodzaju inowacji i to bezwarunkowo, tj. nawet za wprowadzeniem dodatkowych opłat i takich, dla których również wprowadzenie tych godzin byłoby pożądane, ale tylko pod warunkiem bezpłatności tych usług.

Redakcja i Administracja: Rzeczypospolitej 1. — Czcionkami Drukarni Wydawniczej Fr. Krajna Sp. z o. o., Poznań, ul. Strzałowa 2a
Redaktor odpowiedzialny: Dyrektor Franciszek Łyczywek.